

چکیده

مهرهای مالکیت

دکتر محسن جعفری مذهب*

در این گفتار، مهرهای مالکیت دستنوشته‌ای مورد بررسی و معزّفی قرار گرفته که مربوط به یک مالک است و افزون بر حرکت نقش و خط مهرها از سادگی به پختگی، نشانگر تحول و حرکت فکری صاحب مهر نیز است. مالک دستنویس مذکور، مهرهای مختلف خود را بر روی یک برگ ثبت کرده است. دو مهر مریع به سوی خارج کتاب و دو مهر بیضی به سوی داخل کتاب نقش بسته است.

کلید واژه: مهرهای مالکیت، طالع نامه مردان و زنان، تحول و حرکت نقش و خط مهر.

پس از انجام کتابت هرکتابی، گزارش نگارش آن به صورت انجامه در پایان کتاب می‌آید که بیشتر به دست کاتب نوشته می‌شود. انجامه نسخه‌های به خط مؤلف به دست مؤلف نگاشته می‌شود. پس از این مرحله، همه افزوده‌های بعدی بر کتاب را در عرف نسخه‌شناسی غربی Exlibris یا خارج از متن کتاب می‌گویند که هنوز معادل فارسی آن را ندیده‌ام. بدان دلیل که هنوز این بخش، هویت مستقل خود را نیافته است و درباره آن در جایی دیگر نوشته‌ام.

از افزوده‌های پس از تولید کتاب، ثبت نام مالک بر آن است که گاه با عبارتهايی چون «هو المالك...»، «هو المالك بالاستحقاق...»، «من عواري الزمان لدى...»، «دخل في ملكي...»، «مالك هذا الكتاب مملوك مالك الرقاب...»، «هو المالك الحقيقي...»، «كيف أقول هذا في ملكي والله ملك السموات والأرض...»، «أين كتاب... مملوك...» و ...

*. عضو هیئت علمی کتابخانه ملی ایران.

می آمد که حاکی از عاریه بودن مالکیت بر کتاب بود. اما کسانی نیز بدون ذکر این عبارات، مهر شخصی خود را بر جای های گوناگون کتاب (و بیشتر آغاز و انجام) ثبت می کردند.

به تازگی نسخه ای دیدم که از جهت بررسی مهرهای مالک جالب توجه بود. کم نیستند نسخه هایی که مهر مالکان فراوان برخود دارند که آن هم جای بررسی دارند، اما نسخه مورد بحث، تکامل نقش و سمع یک مالک را نشان می دهد.

نسخه مورد نظر ما نسخه ای به قطع 17×10 با کاغذ روسی دارای واتر مارک،
برگ، که بر چند برگ آغازین یادداشتها و تواریخ تولد فرزندان، و از صفحه ۴ پ دو رساله به چشم می خورد:

۱. طالع نامه مردان و زنان (۴ پ - ۴۴ پ)

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم

ستاره حمل مردان خانه مریخ است، شرف آفتاب است...

انجام: چون ازین بگذرد، عمرش به شصت و نه سال برسد.

انجام: تمت الكتاب بعون الملك الوهاب سنة ۱۲۲۵

۲. تفائل از قرآن (۴۴ پ - ۵۷ پ)

آغاز: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِن الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَعَنْهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ...

انجام: القصه در این نیت پیشمانی نیست، به مراد...

بر رساله دوم (که ۲۷ صفحه دارد) ۵ مهر به چشم می خورد:

بر صفحه ۵۳ پ مهر چهارگوش [یا یوسف] ۱۲۲۶

و بر صفحه ۴۹ / چهار مهر متعلق به یک نفر یعنی همان یوسف پیش گفته (ظاهراً

مالک کتاب) و مهرهای مختلف خود را بر روی یک برگ ثبت کرده است:

۱. مهر مریع مستطیل ۹×۱۲ مم با حاشیه ای زنجیره ای به تاریخ ۱۲۲۶ که همان مهر صفحه ۱۹ رساله است.

۲. مهر مریع مستطیل ۱۱×۹ مم با سمع «یا یوسف» که متأسفانه به دلیل کم رنگی مرکب پائین مهر، تاریخ خوانایی ندارد.

۳. مهر بیضی ۲۲×۱۵ مم با سمع «بنده آل محمد یوسف»؟ ۱۲۵۶

۴. مهر بیضی ۱۹×۱۳ مم با سمع «چه روز قیامت... محمد به فریاد یوسف رسد

۱۲۶۲

دو مهر مرّبع به سوی خارج کتاب و دو مهر بیضی به سوی داخل کتاب نقش شده‌اند.
بررسی چهار مهر گوناگون از یکنفر با اختلاف تاریخ ۳۶ سال (۱۲۶۲ - ۱۲۶۴ هـ).
ق) علاوه بر حرکت نقش و خط مهرها از سادگی به پختگی، حرکت فکری صاحب مهر
را نیز نشان می‌دهد که مهر به مهر از استقلال خود کاسته، به وابستگی پیامبر اسلام
نژدیکتر می‌گردد.

گرایش دو مهر نخستین به خارج از کتاب و دو مهر آخرین به داخل کتاب نیز نشان
از تحول فکری مالک کتاب دارد.

اما اینکه بین صفحه ثبت مهر و مطلب آن صفحه ارتباطی باشد یا نه، می‌توان گفت که
مهر مالکیت معمولاً بر صفحه آغاز و انجام متن و گاه بر صفحات آغاز و انجام کتاب
نقش می‌بست، اما مهرهای ۵ گانه حاضر در محل‌های زیر آمده است:
تک مهر صفحه ۱۹ بر کنار تقالی:

«قوله تعالى فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا ناصِيٍّ، امام جعفر صادق (ع) می‌فرماید که: ای
خداؤند فال! ازین نیت باید گردیدن و طلب شغل دیگر بکن که درین نیت هیچ
روشن نیست و کام تو از این برآورده و ترا با غم آلوده دارد که دشمن در کار تو
تعنه [کذا] خواهد زد، البته دست ازین نیت بدار، به مراد بررسی إن شاء الله
تعالی». .

اما اوّلین مهر مورد بحث ما بر کنار تقالی:

﴿وَجَعَلْتَ لَهُ مَا لَمْ يَمْدُودَا وَبَنَيْنَ شُهُودًا﴾ ای صاحب فال! این اندیشه بغايت
نیکوست و کارها بنظام خواهد شد و درخت امید تو برآید و شادیهای تو بسیار
خواهد شد و امید که داری برآورده شود و خرید و فروخت نیک بود و شرکت
نیک باشد و اگر غایبی داری بسلامت باز آید».

بر صفحه نخست نسخه نیز مهر مالکیت «محمد» نامی با سمع «محمد صاحب مهر
نبوّت» آمده که متأسفانه تاریخ آن خوانا نیست.

دوره جدید سال چهارم، شماره اول، بهار ۱۳۸۲ (پیاپی ۲۳)

تصویر مهرها

وَنَبِيَّنَ شَهْرَكَ أَيْ صَاحِبِ الْأَلَّا إِنَّ اللَّهَ شَهِدَ
 بِعَاهِتِ نَبَوَتِ رَكَارَهَا بِنَظَامِ حَوَاهِدِ مُشَدِّدِ دَرَبِ
 أَمِيدِ قَمَرِيَدِ وَشَادِ يَهَايِ قَمَرِ حَوَاهِدِ بَشَدِ
 دَاهِيدِ كَهْ زَارِيَدِ بَرَأَوَرَدِ شَوَدِ وَحَزِيدِ وَفَرَحَتِ
 بَنَكِ بَرَدِ وَشَرَكَتِ بَنَكِ بَاشَدِ دَالِ غَيَّبِيَ دَارِيَ.
 بَلَاصَتِ بازِ آيَهِ بَحَبِ إِنَّ الْمَنَافِعَيَنِ فِي الدَّرَكِ
 الْأَسْقَلِ مِنَ النَّارِ أَيْ صَاحِبِ قَالِ إِنَّ اللَّهَ شَهِدَ
 كَهْ كَرِهَ دَرِ اِصْوَابِ نَيَّسَتِ جَرَكَنِ تَاكَارِ بَسَّهَ تَوِ
 بَلَشَادِ بَتَوِبِ بازِ كَرِهَ تَاكَارِ لَوَنَكِ سَوَدِ مَثَلِ
 قَمَلِ مَوْعِي پَيَّنَمِرَتِ بازِ عَوَنَ الْرَّشَابِ لَكَنِي
 كَارِ قَوَنَكِ بَبَجِ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَأَوْلَاهُمْ
 النَّارَ أَيْ حَذَرَ وَنَدَفَانِ الْبَيْكَهِ دَيَّكَهَ كَونِ وَانِّيَّهَ
 غَافِلَهَ كَهِنِ دَلَّهَ دَلَّهَ دَلِيلِ دَارِيَ بَلَسِ مَكَويَ قَارِيَ
 قَارِيَ

تصویر نسخه خطی